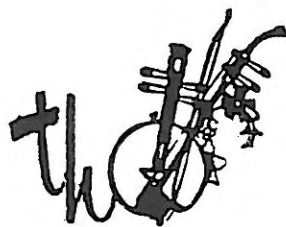

Qua trường xưa

Thi Mai

Đường bập bênh sao ta lạc đến đây
Hàng me già xơ xác lá rụng đây
Mây tím lợp ngôi trường xưa Petrus Ký

Ngày bướm bay in hình thiên vạn lý
Đầu tóc xanh mướt tính chuyện phi phàm
Xô địa cầu cho vùng dậy nước Việt Nam
Đá quá khứ dựng tương lai bằng hiện tại

Bờ bể xanh chập chùng mây Nam Hải
Từng cánh chim bao mơ ước thuở ban đầu
Chiến chinh rồi nhiều đứa dưới mộ sâu
Tên còn lại cúi đầu đi lấm lũi

Thằng sớm tối vùi chân vào phòng trà ca vũ
Đệm nhạc sầu cho đỡ buồn đỡ tủi một đời trai
Trường xưa ơi ta đã nhả cả gót giày
Những đứa nói lớn ăn to càng già càng im tiếng

Lầu chót cao có đàn chim sẻ liệng
Mái trường xưa giờ chỉ cũ thêm thôi
Lần đạn xuyên qua mấy tấm tường vôi
Xưa loang lỗ giờ thêm loang lỗ

Luồn gió qua xạt xào muôn lá đổ
Ông gác gian cười hếch hạc hỏi thăm tôi
Thầy ở đâu đã nên công cán chi rồi
Tìm se thắt môi sầu thêm nín lặng

Trời xé mây sân trường tràn lan nắng
Dưới hiên trường chầm chầm giáo sư đi
Thầy ơi con chưa nên danh giá gì
Con chưa thể vinh qui về thăm Thầy được

Đàn bướm non tung mình ra cổng trước
Say miên man bao mong ước thuở ban đầu
Nhịp sóng đời cuộn cuộn chảy qua mau
Hai câu đối trước trường xưa còn mãi mãi.

Chú Thích:

Hai câu đối trước trường Petrus Ký là:

Khổng Mạnh cương thường tu khắc cốt
Tây Âu khoa học yếu minh tâm

